

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๒/๒๕๕๖

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอความเห็นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ เฉพาะกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนของเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยมีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก หรือไม่

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๒ คน ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อเสนอความเห็นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ เฉพาะกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนของเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย มีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของทุกฝ่ายปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก บัญญัติว่า “ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้” เห็นว่า กรณีที่จะถือว่ามี การฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติดังกล่าว ก็ต่อเมื่อการกระทำต่างๆ ของสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะกรรมการตามวรรคนี้ มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นได้ว่าจะทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการคนใดมีส่วนได้รับผลประโยชน์จากการใช้เงินงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการต่างๆ ที่ผ่านการอนุมัติแล้ว ไม่ว่าจะโดยตรง

หรือโดยอ้อมเท่านั้น ส่วนการจัดสรรหรือการผลักดันงบประมาณให้เป็นประโยชน์แก่โครงการใดหรือ
ท้องถิ่นใด แม้อาจเห็นได้ชัดว่าไม่เป็นธรรมหรือขัดต่อระเบียบแบบแผนในการจัดสรรงบประมาณตามที่
เคยปฏิบัติกันมา ก็มิได้อยู่ในความหมายของการฝ่าฝืนข้อห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก
เมื่อตามคำร้องและพยานหลักฐานของผู้ร้องไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดแจ้งว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการคนใด รวมทั้งว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี ประธานคณะอนุกรรมการ
วิสามัญพิจารณาจัดสรรงบประมาณ มีพฤติการณ์ที่ทำให้น่าเชื่อว่าจะได้รับผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อม
ในลักษณะเช่นใด จากการใช้งบประมาณในโครงการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนของ
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และ
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์
การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยอีกทั้งหนังสือที่ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ ฯ มีถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคไทยรักไทยบางคน ก็ได้มีข้อความตอนใดที่แสดงว่าตนเองใช้วิธีการที่ไม่ชอบในการไม่สนับสนุน
โครงการของสมาชิกสภาผู้แทนเหล่านั้น หรือรับว่าตนเองมีส่วนที่จะได้รับประโยชน์จากการสนับสนุน
โครงการใด ดังนั้นจึงรับฟังไม่ได้ว่ามีการฝ่าฝืนข้อห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก ตามที่
ผู้ร้องกล่าวหา

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ